

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/96/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010802
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317010802.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferenciovej, v trestnej veci proti obžalovanému J. F., narodenému dňa XX. H. XXXX v T., trvalé bydlisko T., A. XXX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, trestne stíhanému pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 06. júna 2018, č. k. 1T/178/2017-141, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. novembra 2018 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. F.
z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 06. júna 2018, č. k. 1T/178/2017-141 bol obžalovaný J. F. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“), ktorého sa mal dopustiť tým, že po vzájomnej dohode dňa 02. apríla 2017 v čase medzi 22.00 hod. až 23.00 hod. v obci T., W. J. (trestne stíhaný v samostatnom konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Galanta pod sp. zn. 1Pv 207/17/2202) odtrhol z bicykla J. F. stojan na bicykel a vošiel do spoločného dvora rodinného domu so súpisným číslom XXX, zatiaľ čo ho J. F. počkal na ulici neďaleko rodinného domu so súpisným číslom XXX, za pomoci stojana na bicykel chcel na garáži vypáčiť petlicu so zámkom, avšak ju vytrhol rukou, otvoril bránu a vošiel do garáže, kde si v strede postavil stoličku, na ktorú sa postavil a z povaly odcudzil motorovú pílu zn. Husqvarna a vyšiel s ňou z garáže na ulicu Q., kde ho čakal J. F. a ešte v ten večer motorovú pílu zn. Husqvarna spoločne predali a výťažok z predaja si rozdelili, čím poškodenému X. X. spôsobili škodu vo výške 200,- Eur.

Za to mu okresný súd podľa § 194 ods. 2, § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 19 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/67/2017 zo dňa 17. mája 2017, právoplatný dňa 19. júla 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 06. júna 2018, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním listinných materiálov ohľadom osoby obžalovaného a nároku na náhradu škody.

Obžalovaný J. F., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), učinil vyhlásenie, že zo žalovanej trestnej činnosti sa cíti byť vinným. Okresný súd po splnení zákonných podmienok v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. a vzhľadom aj na stanovisko prokurátora, vyhlásenie obžalovaného uznesením v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal a zároveň vyhlásil, že

dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný doznal k žalovanej trestnej činnosti sa nevykoná a vykoná sa dokazovanie iba v rozsahu týkajúceho sa výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Okresný súd zistil, že obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Bol viackrát prejednávaný pre priestupok na úseku cestnej dopravy ako aj proti verejnému poriadku. Ústavom na výkon trestu odňatia slobody je kladne hodnotený. Doposiaľ bol 6-krát súdne trestaný naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 67/2017 zo dňa 17. mája 2017, právoplatný dňa 19. júla 2017 pre prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pri úvahe o treste okresný súd vychádzal z ustanovení § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. Dospel k záveru, že účel trestu v danom prípade spĺňa iba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uloženie takéhoto druhu trestu si podľa názoru okresného súdu vyžaduje ochrana spoločnosti ako aj náprava obžalovaného. V danom prípade poukázal na to, že u obžalovaného, keďže prevažovali priťažujúce okolnosti prichádzalo do úvahy uloženie trestu pri zvýšení dolnej hranici trestnej sadzby o jednu tretinu, teda dolná hranica tvorila odňatie slobody od 2 rokov a 4 mesiacoch pri právnej kvalifikácii podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko okresný súd ukladal súhrnný trest. Okresný súd však s poukazom na postoj obžalovaného v prejednávanej veci, na jeho priznanie ako aj na okolnosti prípadu dospel k záveru, že takto zvýšená dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody je v prípade obžalovaného neprimerane prísna. Preto okresný súd obžalovanému za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to konkrétne súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 19 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/67/2017 zo dňa 17. mája 2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad.

Okresný súd o škode nerozhodoval, pretože táto zo strany poškodeného X. X. nebola uplatňovaná.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote (dňa 14. júna 2018) odvolanie obžalovaný.

Z písomných dôvodov odvolania, vypracovaných obhajcom obžalovaného v rozsahu č. l. 146 - 149 spisu vyplýva to, že obžalovaný považuje výrok napadnutého rozsudku o treste za nesprávny a podľa neho vadami trpí aj konanie, ktoré vydanie napadnutého rozsudku predchádzalo.

Uviedol, že v priebehu celého trestného stíhania riadne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a so súdom. Už pri jeho výsluchu v prípravnom konaní sa k spáchaniu skutku priznal a svoj čin oľutoval. A na tomto stanovisku zotrval v priebehu celého konania. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný a toto vyhlásenie bolo súdom aj prijaté. Orgánom činným v trestnom konaní riadne opísal všetky rozhodujúce skutočnosti, nič nezamlčal, objasnil ako došlo k odcudzeniu motorovej píly, kde sa táto nachádza a tak poskytol rozhodujúce informácie v smere nájdania motorovej píly ako aj v tom smere, aby táto mohla byť vrátená majiteľovi. Bez poskytnutia týchto informácií z jeho strany by bolo pre políciu zložitejšie predmetnú motorovú pílu vypátrať a zabezpečiť navrátenie jej majiteľovi. Poukázal na podiel na spáchaní predmetného skutku. On išiel len po ulici, kde stretol W. J., ten sa ho opýtal, či by nevedel predať motorovú pílu, na čo mu odpovedal, že by ju predať vedel. On si nechal len dve fľaše vína. Má tak za to, že konajúci súd vyhodnotil nesprávne pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a mal mu priznať 3 poľahčujúce okolnosti a to v zmysle § 36 písm. k), písm. l) a písm. n) Trestného zákona. Na druhej strane mu nemusel priznať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Podľa jeho názoru na dosiahnutie účelu trestu postačuje výkon trestu, ktorý aktuálne vykonáva podľa trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 17. mája 2017, sp. zn. 1T/67/2017, t. j. trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a teda má za to, že sú splnené všetky zákonné podmienky potrebné na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. Má tiež za to, že okrem toho je u neho aj dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

V závere navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Tr. por. zruší napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. po doplnení dokazovania rozhodne tak, že upúšťa od uloženia súhrnného trestu, lebo trest odňatia slobody vo výmere 1 roka uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 17. mája 2017, sp. zn. 1T/67/2017 je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela dostatočný, príp., aby rozhodol

v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. tak, že vec vracia Okresnému súdu Galanta, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti poškodeného X. X., odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného pred druhostupňovým súdom zotrval na návrhovom prednese v kontexte s vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi. Obžalovaný zároveň uviedol, že navrhuje, aby mu trest nebol zvýšený a trest, ktorý mu bol uložený považuje za dostatočný.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného J. F. nie je dôvodné.

Okresný súd Galanta zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 06. júna 2018 všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj v potrebnej miere odôvodnil.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. odpovedal áno, na návrh prokurátora okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnou formou v potrebnom rozsahu. Okresný súd dospel k správne mu záveru o pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Správne postupoval, keď obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. Ani odvolací súd nie je toho názoru, žeby obžalovanému mala byť táto poľahčujúca okolnosť priznaná. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá aktívnu účasť obžalovaného, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal alebo môže ísť o objasnenie trestnej činnosti iných páchatel'ov. Obžalovaný len pri svojom výsluchu v pozícii obvineného popísal detailne skutok, to však neznamená, že orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti aktívne napomáhal. Za týchto okolností nie je možné tiež vôbec uvažovať, žeby sa obžalovaný pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a to tým, že z jeho výpovede vyplynulo komu ukradnutú vec predal. Priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. k) Tr. zák. predpokladá opäť aktívne konanie obžalovaného.

Správne tiež súd I. stupňa priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., t. j. že už bol za trestný čin odsúdený. V prípade obžalovaného J. F. ide o recidivistu, ktorý bol 6 krát právoplatne odsúdený. Vzhľadom na povahu predchádzajúcich odsúdení bolo správne, keď okresný súd na túto priťažujúcu okolnosť nakoniec prihliadal.

Vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd ukladal obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Tr. zák., správne prihliadol na ďalšiu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., t. j., že spáchal viac trestných činov.

Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho nápravy a mieru jeho konania, ktoré prispelo k spáchaniu trestného činu. Správne nekonštatoval ani prítomnosť žiadnych mimoriadnych okolností prípadu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd sa ani nestotožnil s názorom obžalovaného, že sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 44 Tr. zák. a to z dôvodu, že trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a nepovažuje za dostatočný.

V konečnom dôsledku v súlade s ustanovením § 194 ods. 2 Tr. zák. (nesprávne okresný súd uviedol aj ustanovenie § 212 ods. 2 Tr. zák., nakoľko pri ukladaní úhrnného trestu sa trest ukladá podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný) s aplikovaním § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. okresný súd dôvodne uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov (čo je na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby). Takto uložený trest podľa názoru

odvolacieho súdu obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák. a v neposlednom rade odzrkadľuje i mieru konania obžalovaného F. na spáchaní trestného činu.

Správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu, že tvrdenie obžalovaného o tom ako počas celého trestného konania spolupracoval pri objasňovaní trestnej činnosti, sa nezakladá na pravde. V podanom odpore proti vydanému trestnému rozkazu naopak uviedol, že sa na páchaní trestného činu nepodieľal a žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného J. F. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.